

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 9 PŽ-7306/2016-2

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

23-11-2016

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Vučaj, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom 3. MAJ TIBO d.d. u stečaju, OIB 59992797221, Matulji, Cesta dalmatinskih brigada 17, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Buterin, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Buterin i Posavec d.o.o. Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-416/16-37 od 7. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 8. studenog 2016.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-416/16-37 od 7. rujna 2016. u točki II. izreke u dijelu u kojem se taj stečajni vjerovnik upućuje na pokretanje parnice protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 33.118,53 kn u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu, inače će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice i rješava:

Upućuje se stečajni upravitelj u roku od osam dana od dana primitka ovog rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, u iznosu od 33.118,53 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, jer će se u protivnom smatrati da je osporavanje otklonjeno.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-416/16-37 od 7. rujna 2016. osporena je tražbina stečajnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 33.118,53 kn, te je stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 33.118,53 kn, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, inače će se smatrati da je odustao od

prava na vođenje parnice. Tako je prvostupanjski sud riješio budući da je stečajni upravitelj osporio tražbinu drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, u iznosu od 33.118,53 kn uz obrazloženje da se osporeni iznos odnosi na kamatu, a vjerovnik uz prijavu nije dostavio obračun kamata. Stoga se sud pozvao na odredbu čl. 265. st. 1. i čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) te je stečajnog vjerovnika uputio na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Protiv tog rješenja u točki II. izreke u dijelu koji se odnosi na stečajnog vjerovnika, stečajni vjerovnik je izjavio žalbu zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) te predlaže drugostupanjskom sudu preinačiti pobijano rješenje na način da na pokretanje parnice uputi stečajnog upravitelja sukladno odredbi čl. 266. st. 4. SZ-a, odnosno podredno da predmetno rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje u tom dijelu.

Stečajni upravitelj se očitovao na žalbu stečajnog vjerovnika koju u cijelosti smatra neosnovanom te predlaže potvrditi rješenje u pobijanom dijelu i odbiti žalbu stečajnog vjerovnika.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud je utvrdio da je rješenje u pobijanom dijelu nepravilno i nezakonito u dijelu kojim je odlučeno o upućivanju u parnicu.

Prema ocjeni ovog vijeća u predmetnom slučaju, sud prvog stupnja bio je dužan primijeniti odredbu čl. 266. st. 4. SZ-a. Naime, navedenim člankom su regulirane „Osporene tražbine“, a prema odredbi čl. 266. st. 4. SZ-a, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja.

Iz podataka u spisu, odnosno iz prijave tražbine proizlazi da se potraživanje odnosi na obračunate kamate, a da stečajni vjerovnik raspolaže ovršnim ispravama za cjelokupni iznos prijavljene tražbine i to zadužnicom broj OV-3251/11 i bjanko zadužnicom broj OV-3252/11.

Prema tome, kada vjerovnik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu u kojoj je utvrđeno njegovo potraživanje koje se sastoji od određene glavnice i kamata, kao sporedno potraživanje koje je u ovršnoj ispravi određivo, vjerovnik je dužan takvu kamatu sam obračunati i prijaviti u stečajnom postupku. Ukoliko stečajni upravitelj tako obračunatu kamatu vjerovniku ospori (zbog pogrešne metode obračuna, pogrešnog računanja i sl.), u parnicu treba uputiti stečajnog upravitelja kao osporavatelja. Ovo navedeno pravno shvaćanje je usvojeno na 9. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 6. srpnja 2006.

Odredbom čl. 266. st. 4. SZ-a propisano je „Ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja“. Za tražbinu, dakle i za glavicu i za određivu kamatu vjerovnik je ishodio pravomoćnu ispravu,

pa dio kamata koje bi stečajni upravitelj osporio, također se temelji na ishodenoj ovršnoj ispravi.

Pravilnost obračuna izvršenog na temelju ovršne isprave može se dokazivati samo u parničnom postupku, a teret dokaza je na osporavatelju, jer je vjerovnik ovršnu ispravu već jednom ishodio, pa to ne bi mogao ponovno.

Konačno, radi se o kamati kao akcesornom potraživanju koje slijedi glavno potraživanje pa se obračunata kamata i onda kada je eventualno pogrešno obračunata ne može tretirati kao neka posebna tražbina čija osnova bi bila temeljena na nekoj drugoj ispravi, a ne na onoj ovršnoj ispravi na temelju koje na tu kamatu vjerovnik ima pravo.

Slijedom iznesenog, sud prvog stupnja je, uputivši vjerovnika na parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 266. st. 4. SZ-a.

Zbog toga je valjalo na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a riješiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

U Zagrebu 8. studenog 2016.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA VUČAJ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

E. B. Urošević
BRANKICA CURMAN